

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉО ЈЕДА ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину . . . . . 6 дин.
на пола године . . . . . 3 дин.
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

Недеља 26. Јула 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слаати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЉАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Суд општине вароши Београда у интересу здравља грађанства а рад извршења наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278 о продавању средстава за живот и контролисању каквоће њихове —

Наређује:

У року од месец дана, од када се ова наредба објави, дужни су сви млекари, да од беогр. општине добаве дозволу, да могу млеко у вароши продавати. За сваку такву дозволу платиће таксу од 50 пар. дин. У тим дозволама, које ће се сваке године обнављати, поред осталог биће и нарочите рубрике за белешке о резултату извршенога прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви продавци млека и то вако газде тако и њихови момци, који по вароши млеко разносе и продају. Ако који од млекара не буде ову дозволу имао при себи, одузеће му се све млеко и продаће се у корист општинске касе.

Ако пак поменуто дозволу у одређеном року никако и не извади, забраниће му се радња и поступиће се са њима по § 373 а., кривичног закона

Од суда општине вароши Београда 10 Јула 1892 године. АБр. 8278.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, као сваке тако и ове године има извршити регрутовање младића за стални кадар за ову календарску годину.

С тога овим позива све оне младиће који су 1872. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа т. год. суду овоме предстану ради регрутовања, увршћивања у регрутне спискове и прикупљање података.

Ко овом позиву не сљедује сматраће се да је избегавао војну обавезу.

Од Стране Суда општине вар. Београда 8. Јула 1892. године.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију водовода по кућама у Београду, дужни су инсталатери, који за рачун сопственика кућа буду градили водовод по кућама, претходно пријавити се Управи водовода.

Инсталатер може бити само онај, који је тим радовима вичан и који има сав потребан прибор за такве послове, а у своме раду дужан је тачно придржавати се прописа изложених у горе поменутом правилнику.

С тога управа водовода позива све оне, који су спремни да врше инсталацију водовода по кућама, да се што пре пријаве управи водовода, од које ће добити уверење да тај посао могу вршити.

Сопственицима кућа пак јавља се, да инсталацију водовода у својим кућама поверавају само онима, који покажу уверење потврђено од управе водовода, да инсталацију могу вршити. У исто доба обраћа се пажња сопственицима кућа, да је инсталатер дужан за сваку кућу у којој инсталацију врши, начинити скицу како мисли инсталацију извршити као и предрачун коштања те инсталације, па за тим и скицу и предрачун обвезан је поднети управи водовода на преглед.

По извршеној инсталацији, дужан је инсталатер о томе известити управу водовода, која ће испитати извршени посао и издати инсталатеру потврду, да је посао извршио.

Тек кад таку потврду инсталатер покаже сопственику куће, имаће права на наплату извршеног посла.

Они сопственици кућа, који имају у својим кућама већ намештене цеви и славине за водовод, дужни су пријавити се управи водовода, да се та инсталација испита иначе неће им се дозволити употреба водовода.

Бр. 1723.
17. Јула 1892. год.
Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Селесковић.

ОБЈАВА

Суду београдске општине потребна је једна кућа, за женску теразиску основну школу, која треба да је у околини „Теразија.“

Позивају се сопственици кућа, који би хтели дати своју кућу општини под закуп, да поднесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа, колико има просторија, и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у општинском суду г. Милија Јовановић писар, до 1. Августа т. год.

Од суда општ. вар. Београда 13. Јула 1892. год. Београд. АБр. 8335.

РАСПИС

Господин министар народне привреде расписом од 3 Јула т. г. ПБр. 2598. расписао је следеће:

„Дознао сам да су пре кратког времена у појединим варошима наши трговци који се баве куповином хране, држали скупове и на истима донели одлуке: да у будуће не купују пшеницу и другу храну која не би била очишћена од иеска, земље, уроднице и друге нечистоте. Пошто би овакве одлуке ако би се оствариле, могле бити од врло штетних последица по наш сеоски сталез који храну производи — то сам се нашао побуђен, да тој управи обратим пажњу на ову околност, и да јој дам нужна упутства у раду око штићења интереса нашег сеоског света и одржања угледа наших житарских пијаца.

Одлуке појединих трговачких скупова у смислу том, да се не купује храна, која није чиста, могу бити и од користи и од штете по сеоски — произвођачки — сталез, што све зависи од тога, у којој су тенденцији оне донесене. Трговци могу под изговором нечисте хране, врло често уцењивати произвођаче, чему ће увек ићи на руку и та околност, што су они у повољнијим приликама од произвођача, те се могу често скупљати и доносити одлуке у своју корист.

Ну ма колико да су трговци у повољнијим приликама од произвођача, ипак сама

конкуренција међу првима у многоме паралише несавесну трговину.

Да не би дакле поменуте одлуке наших трговаца биле штетне по наше произвођаче, то препоручујем тој управи, да чини све што је у стању да обавести наш сеоски свет, како се храна у толико више и скупље плаћа, у колико је чистија и у опште боља. Сем тога та управа дужна је да што очи-тије представи народу рђаве последице за све наше пијаце, ако се на исте буде и даље доносила нечиста храна.

У интересу, дакле, угледа наше земље произвођача хране и земаљске трговине, препоручујем тој управи, да све ово објасни народу приликом држања зборова и то што пре, пошто се храна већ почела доносити на пијаце.”

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 26 Јуна ове год. Бр. 7162. позивају се сви обвезници редовне, I и II позива народне војске, који се према годинама старости имају превести из позива у позив, или са свим ослободити, да сваки добава и спреми ради доказа колико има година крштеницу или уверење, које ће комисији регрутної ради увере показати. Иста комисија отпочеће свој рад 10 Августа ове године.

Осим тога позива се и фамилија умрлих обавезника да добава извод црквених протокола за умрлог, како би се исти из списка избрисати могао.

Исто тако позивају се и сви они обавезници који стално у Београду живе или су пак са стране досељени а међу тим нису никде у позивима увршћени, да горњег дана предстану регрутної комисији ради уписа пријема и војног билета.

Који од обавезника горњег дана не престане регрутної комисији доцније неће се моћи превести из позива у позив нити ће се пак леѓарски прегледати.

Сваки обавезник понеће собом и војнички билет који ће комисији на увиђај поднети.

Ово се доставља грађанству ради знања и управљања.

Од стране суда општине вароши Београда 22 Јула 1892 год. Абр. 8458.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је млађи благајник и један инжињер.

Поред осталих инжињерских дужности биће изабратом инжињеру као најглавнија та, да непосредно руководи и извршује радове на детаљном снимању вароши Београда и његове околине.

Погодбе су:

а. За благајника:

Плата му је 3000 динара годишње.

Првенство ће имати онај, који је већ био благајник у ком новчаном заводу и који је вичан дуплом књиговодству и свима осталим пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 6000 дин. у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

б. За инжињера.

Инжињер мора да је положио код нас државни инжињерски испит или дипломски испит какве више техничке школе на страни.

Да је Србин. (Првенство имају Срби из краљевине Србије).

Да је у државној служби провео нај-

мање 8 (осам) година и да поднесе уверење, да је самостално руководио какав већи инжињерски посао.

Годишња плата биће му до 6000 динара.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске пајдаље до 15 Августа 1892. год. закључно.

Од суда општине вароши Београда 25 Јуна 1892 год. ГБр, 8657. АБр. 1457.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

51. ВАМРЕДНИ САСТАМАК

8. Јула 1892. год.

Председао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Н. Х. Поповић, Милош Триковић, Др. Алкалај, М. М. Ђорић, Ђ. Ж. Нешић К. Б. Михајловић, Др. М. Т. Лeko, С. Вељановић, Ј. Христић, М. М. Ђорђевић, Л. Радовић, М. О. Петровић, С. Азријел В. М. Тодоровић, Др. П. Поповић, А. Ј. Одавић, М. Јовановић, Св. Ристић, Л. П. Дашковић, Др. Радовановић, Ђ. С. Новаковић.

I.

Прочитап је записник одборских одлука седнице држане 6. Јула 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд. АБр. 8190, 8249, 8221, 8250, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Сима С. Ђурђевић, Јулијана Ј. Јетела, Милева Протићка и Михајло Кићвић непознати.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молба СБр. 12191, 12200, 12158, 12157, АБр. 8251, 8250, 8231, одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца Марије И. Стефановић, Новице П. Рајковић и Јелене Ј. Марковић, па тек онда да им изда тражено уверење; да се молноцама Ђури Поповићу, Петру Стаменковићу, Живки Милошевићевој и Јелени Ранковићевој може дати тражено уверење.

**ЂУРАЋ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ**

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалогском таблицом)

Темат награђен првом видовданском наградом општине београдске.)

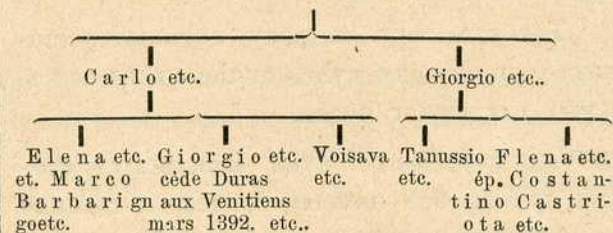
МОТО:

Скендербег је срца Обилића.
ЊЕГОШ.

Међутим Хан је ово погрешно прочитао, па погрешно и протумачио. Он вели овако: §) „Он (т. ј. Карло Топија) је родио с Војисавом, ћери Баоша Скадранина два сина: Ђорђа и Карла; Ђорђе даде у залог Драч Млечанима, и умре без деце. Његов(?) брат(?) Карло ожени се и имао је синове „од којих произлазе они, што се зову Топије.“ —“ Ну овако погрешно тумачење овога места какво је овде, ми не бисмо ни помињали, да оно неје повукло са собом другу погрешку, која нас се много тиче,

§) Хан, Путовање, 494.

Хан је наиме превидеоооде оне речи деспотове: „il secondo genito Signor Giorgio, fratello del detto Signor Carlo,“ а то много значи. Јер ми сад из Хопфових сведоцаба§) дознајемо, да је Јелена, жена Константина Кастриоте, била кћи тога Ђорђа, брата Карла Топије, а не онога, што му је био син. Т. ј у Хопфа стоји оваква схема:

док је на против Хан, не знајући ни за каквог Карлова брата-Ђорђа, мислио, да је она била кћи сина његова, те на основу тога и речи деспотове: „e lui (т.ј. син Ђорђе) morse senza heredi“ морао опроврћи речима: „Овај Ђорђе (т.ј. син) за кога вели деспот да је умрло без деце, оставио је у колико се зна само јединицу кћер Јелену, коју је узео Константин Кастриота, дед Скендербегов“ †)

§) Hopf. Chroniques, 532.

†) Хан. Путовање. 495.

Из овога пак, што смо досад казали, излази то, да нити је Константин узео био јединицу унуку Карла Топија, нити сам имао на Кроју толико право, колико би имао, да је Јелена била дочета права унука Карлова, а из тога опет друго, да је кр-вави поступак Млечића према њему у Драчу према оваким приликама и много блажи и много оправдљивији.

Што се тиче Ивана, оца Скендербегова, о њему из сведоцаба Хопфових знамо такођер не баш бог зна шта. 1403. год. налазимо га, с матером и братом Алексом, као пензионара млетачког; год. 1406. видимо га где је постављен за dominus satis potens а 1407. за вазала млетачког, и на по-слетку год. 1410. видимо, да је у то време назван adstrictus Turcis с тим, да да pro-rium natum у таоштво. §)

На питање пак, које је он земље имао доцније у својој власти, опет нам одговара деспот Мусаки. Он вели, да је Иван имао целу Маћу, †) али, што је врло важно, до-даје одмах за тим изреком и то, да Кроја неје никад била у његовим рукама (ch' il

§) Хан, Путовање., 505.

†) Hopf. Chroniques 274., 301...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

IV.

Одборник г. Соломон Азријел мисли, да не би требало да се допусти Шома Ајхнеру да у књизи, у којој ће бити насликан и описан Београд, да штампа какве огласе страних трговаца и фирма. Председник изјављује, да је учинио већ нужне кораке, да се у овоме спречи Шома Ајхнер.

V.

Председник износи одбору на одобрење извештаје комисијске о одређеним осама у извесним улицама.

По прочитању тих извештаја ГБр. 1311, 1250, 1246, 1244, одбор је одобрио одређене осе у улицама Симиној, горњо Јовановој, новој између Симице и Југовићеве, нове (Б.) кроз Параносов Хан к железничкој станици.

VI.

Председник саопштава одбору, да је повереништво изабрало у седници од 6. Јула 1892. год. АБр. 8227 ради проучавања питања о средствима за предохрану од заразне болести колере извршило свој посао и поднело извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 8289, одбор је решио, да се исти извештај у свему прими са овим изменама:

Да се путем оферталне лиценције набави пет хиљада килограма карболне киселине јачине деведесет и девет од сто;

Овлашћује се суд општински да нивелисањем околних улица заспе бару Венецију земљом и на тај је начин дезинфикује;

Да суд општински око я у кланици учини све што треба, да се смрад и нечистоћа оданде уклони;

Канал из такозване „Гушине“ баште да се очисти и дезинфикује;

Одобрава се подизање барака према потреби, Трошкови да се исплате из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

VII.

Одборник г. Борђе С. Новаковић предлаже, да се смањи такса за чишћење њуњика и помијара, док прети опасност од колере, па према томе да се и аренда редуцира. Одбор је овластио председника општине да са концесionarем учини потребни споразум у смислу овог предлога.

радне поп l'hebbe) и да је њу тек доцније Скендерберг заузео.†§]

Жена Иванова звала се Војисава. Ну питање, којег је она порекла била, за сад бар још је веома тамно. Деспот Мусаки је зове једанпут *Трибалдом* а други пут *Трипалдом**, али за род јој вели само ово: „и беше од добре породице.“**) Па и Хопфове сведошце несу богатије у том погледу. По њима се зна само то, да је Војисава била „кћи господара (српскога) од Полога“†††) али више ништа. Ну да је она доиста била од какве владалачке српске породице, у томе као да не треба да буде више сумње. Јер то не веле само Хопфове сведошце, већ и сви остали стари писци, који су се коле дотакли тог питања, па на послетку без сумње и сам деспот оним надимком што га даје Војисави — „Трибалда“ или „Трипалда“, јер је онда име „Трибали“ значило

†§) Норф, Chroniques, 299.
*) *ibid.*, 295., 301. У Хана, или боље у српском преводу његова дела, стоји погрешно, да њу деспот назива Трипалдом, 505.
**) „... e venne da bona parte.“ Норф, Chroniques, 301.
†††) Voissave Tripalda, fille du seigneur (Serbe) de Pog. *Ibid.*, 533.

VIII.

Председник износи одбору на решење предлог српског лекарског друштва о установљењу сталног дезинфекционог завода, који је предлог одборско повереништво проучило и усвојило.

По прочитању тога предлога ЛБр. 1033|91. и извештаја повереништва ЛБр. 170|92 одбор је решио, да се предлог срп. лекар. друштва у начеду прими и да инжињерско одељење општине београдске начини предрачун за извршење истог.

53. РЕДОВНИ САСТАНАК

13. Јула 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, били одборници: гг. Н. Х. Поповић, Ф. Васиљевић, М. О. Петровић, И. Ворђевић, Лазар Радовић, М. Велизарић; Д. Дашковић, А. Ј. Одавић, В. Тодоровић, Коста Петровић, В. Неранчић, К. Б. Михајловић, С. Вељановић, М. М. Ворић, Јов. Христић, Мих. М. Ворђевић, Др. Марко Т. Леко, Љ. Јовановић, Р. Драговић, В. С. Новаковић, С. Азријел, Др. Алкалај, А. Шток, Ст. Чађевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 8. Јула 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. Коста Б. Михајловић предлаже да се ослободе плаћања трошаринске таксе и они приватни људи, који на својим колима износе ђубре из вароши, као и концесionarи што су ослобођени, и то за време, док траје опасност од колере.

Одбор је усвојио овај предлог и препоручио суду да га изврши

III.

Одборник г. Др. М. Т. Леко пита зашто купатила савска још и данас не стоје на месту што им је одбор општински одредио.

Председник одговара да је од надзорне власти одобрено да купатила могу бити само на оном месту, што је одбор одредио, као и да је издата наредба за извршење тог одборског решења.

IV.

Одборник Др. М. Т. Леко пита да ли је надзорна комисија за грађење електричног осве-

исто што и име Срби. Али потпуности и веће верности ради, да наведемо и та мишљења старих писаца: У *Fatti illustri* стоји: „она (т. ј. Војисава) беше кћи господара од Полога, који је један део Македоније и Бугарске.“†) У безименог писца: „она беше кћи једнога господара од Трибала.“††) Барлеције опет изреком вели: „Uxorі (т. ј. Ivani) Voissavae nomen erat, non indignam eo viro, tum pater nobilissimus Triballorum Principes...“†††) и т. д. А оба та. у осталом по суштини иста мишљења, саставио је у једно Лаварден, и по њему Војисава је била „кћи господара од Трибала, alias господара од Полога, који је један део Македоније и Бугарске.“††††)

Војисава изроди с Ивановом деветоро деце: четири сина и пет кћери. То беху: Репосије, Станиша, Константин и Бураћ; Мара, Јела, Ангелина, Влајица и Мамица. Тако барем тврде и Хопфове сведошце и сви стари биографи Скендербегови. Једини би био изу-

†) *Fatti illustri*, cap. I.
††) *Viemmi G.*, Istoria, 4.
†††) *Varl.*, De Vita, lib. I, 1. Још је јасније то иказано у аугсбуршком издању његова дела, ако је само Мијатовић верно превео: „Жена његова Војисава била је кћи веома племенитог српског кнеза.“ В. Глас XXII, 22.
††††) *Lavardin J.*, Histoire etc., fol. 2.

тлења одобрила да предузимач може усађивати по улицама диреке за електричне спроводнике. Мисли, да ће ови лиреци много сметати саобраћају и ружити варош па предлаже, да надзорна комисија спречи предузимача у овоме, и нареди му, да подземне спроводнике намешта, пошто по уговору има на то праза.

Председник одговара да ће позвати надзорну комисију да мрема уговору учини по овоме шта треба.

V.

Одборник г. Раденко Драговић пита, да ли ће се скоро отпочети полагање тротоара у Лепенчкој улици.

Председник одговара, да је овај посао дат предузимачу у израду и да ће се полагање скоро отпочети.

VI.

Одборник г. Васиљевић пита зашто је обустављен рад око полагања тротоара у Кастриотовој улици.

Председник одговара да је рад обустављен због жалбе једног грађанина из те улице, изјављене против инвеластије и да је ствар на решењу код министарства грађевина.

VII.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8331, 8332, 8270, 8334, 8333, 8286, 8285, СБр. 12383., којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио да су му Раде Јовановић, Милка С. Стојадиновић, Стеван Стевановић-Цаврић, Самуило Леви непознати; да је Стеван Јајић зидар, доброг владања а средњег имовног стања.

Да су: Петар Зечевевић зидар и Леон Пана доброг владања а сиротног имовног стања; да је Јован М. Марковић трг. доброг владања и доброг имовног стања; да је Панта Мијатовић хрђавог владања а слабог имовног стања.

VIII.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 12260, 12277, 12297, 12505, 12498, АБр. 8313, одбор је изјавио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању молитељице Александре Симић, па тек онда да јој се изда тражено уверење;

зетак наш Теодосије, који изреком вели: „отъ неяже (т. ј. Војисаве) имѣлъ [т. ј. Иван] три сина и три дштери.“†)

Да је Скендерберг био најмлађи од браће, о томе све до Хана не беше никакве сумње. *Fatti illustri*, Барлеције и сви остали стари писци, па и сам деспот, изреком тврде да је он најмлађи од њих и не показују при том ни искрице сумње. Али Хан не мисли тако. У његову „Путовање кроз Поречину...“ а на страни 506. стоји од речи до речи овако: „По деспотову казивању Скендерберг је био најмлађи од сва четири сина; али да је он био најмлађи син, то изгледа немогуће због поменуте удаје његове најмлађе сестре: јер кад се деспот [?] повратио у постојбину тек у својој 40-тој години, а њена удаја није могла бити одмах у прво време, то је Мамици морало бити добрих четрдесет година о њеној удаби.“ — Нама је, морамо одмах рећи, веома жао, што оригинала немачкога те књиге не смо ни на који начин могли добити у руке, да бисмо се уверили, је ли тај пасаж добро преведен или не, али бисмо по неким знацима могли тврдити да јесте. Међутим, ако

††††) Повѣсть и т. д. стр. 2.

да се молпоцима Светиславу Игњатовићу Катници С. Париводића, Савети. М. Петковића, Новици П. Гојковића и Драгутину Јечменићу може дати тражено уверење.

IX

По прочитању протокола лицитацје ГВр. 1350, држане 9. Јула 1892. год. за грађење калдрме ломљеним каменом у Кожарској улици, одбор је решио, да се грађење калдрме ломљеним каменом у Кожарској улици уступи Петру Димитријевићу по два динара и седамдесет и пет пара дин. од квадратног метра.

X

По прочитању протокола лицитације ГВр. 1374, држане за грађење канала у бари Венецији, одбор је решио, да се грађење канала у у бари Венеција уступи Ордену Анастасијевићу по цени и то:

Грађење малог канала по деведесет и девет пара дин. а већег по два динара и десет пара дин. од курентног метра.

XI

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГВр. 1375, одбор је одобрио, да се предузме откопавање Чардаклине улце и земља употреби на засипање кувних места у бари Венецији.

XII

По прочитању извештаја комисијског ГВр. 1338 о одређеној оси у улици Вазнесенској, одбор је одобрио одређену осу у улици Вазнесенској.

XIII

Председник износи одбору на решење предлог одборника г. Соломона Азријела, да се изда награда члановима комисије, који су на предходним радовима на водоводу радили.

По прочитању тога продлога АВр. 8493, одбор је решио, да одборско поверништво оцени и одреди награду која се овим предлогом тражи.

За поверенике изабрати су г.г. А. Одавић, В. Тодоровић, Милан О. Петровић, Ник. Х. Поповић и Ст. Чајевић

XIV

Председник извештава одбор да је према решењу одборском од 20. Јуна о. г. ГВр. 802, изаслат био на лице места општински машин-

узмемо да он и у оригиналу гласи тако, онда нам он у исто време постаје и потпуно необјашњивим. Доиста, чудновато изгледа, да је Мамица морало бити „добрих четрдесет година о удадби“, ако је Скендербег за цело био најмлађи сд браће, с тога што се он [?] вратио у постојбину тек у 40-тој години а ова се неје могла удати одмах по његову доласку. Та ако је он и био најмлађи син, зар је Мамица морала бити од њега млађа само за једну или две године, те да би морала по његову доласку имати четрдесет?! Ми мислимо, да се из Мамичиних година о њеној удадби може нешто друго протумачити, али никако оно што хоће Хан. То друго јесте то, да Скендербег неје могао бити најмлађе дете, а не син. Ну како у то нико неје ни посумњао, то том спору и доказиваљу не би ни било овде места. Узгред буди речено, на овај изналазак или боље мишљење Ханово неје, како по свему изгледа, ни Хоф пристао, јер је он, и после тога, у својим Хроникама год. 1873., синове Иванове поставио у овај ред:

- 1.. Repossio 2., Staniša 3., Costantino
- 4.. Giorgio Scanderbeg.†)

†) Н о р f. Chroniques, 533.

ски инжињер, да прегледа и стручњачки оцени поједине делове железнице, коју Милорад Карамарковић нуди општини; да је инжињер поднео извештај о своме раду, и по прочитању тога извештаја одбор је решио, да са М. Карамарковићем ступи у погодбу о откупу жељезнице одборско повереништво, које ће састављати: г.г. Мата Јовановић, Мил. Калетановић, Милан О. Петровић, Свет. Ристић и Андра Одавић, одборници, Т. Селесковић, управник инжињерског одељења, и председник општине.

XV

На позив општине Неготинске, одбор је решио, да председник општине са одборницима г. г. Ник. Х. Поповићем и В. Тодоровићем о општинском трошку оду у Неготин и приликом свечаности откривања споменика Хајдук - Вељку званично престављају општину. Трошак око овога да се исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 1. Јула до 16. Јула 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Рајд лицепо сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	12-14 м.	2.070.900	
2	Бар. извора	24 сат.	1.626.480	
3	Булб. извора	24 сат.	4.345.380	
Свега за 15 дана литара			4345380	

РЕДОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стеногр. вештакама)

држан. 18. Јуна 1892 год.

(Свршетак)

Кад се зна, да се за садање две зграде плаћа само сто дин. мање, онда према томе, што је ово врло нужно због вршења тачне

Напред смо видели, да је дел Скендербегов имао само два села а отац целу Маћу, остало нам је сада да видимо, шта је имао Скендербег. И на то деспот даје тачан одговор. Он на стр. 284. вели, да је Скендербег био господар од Дибре, Маће, Кроје до мора, Деберине т. ј. Рандезија и земље Гвонима. На стр. пак 300. додаје да је имао још и Мизију т. ј. земљу између Кроје и Леша, Томонисту т. ј. Малу Мусакију и Коми, које земље беше поотимао разној арбанској господи.

* * *

Од питања: којег је порекла био Скендербег, не мање важно питање јесте и то: које је он народности био.

Све до год. 1837., т. ј. до године кад Фалмерајер издаде своју књигу Das Albanesische Element in Griechenland, нико од биографа Скендербегових или других научењака не беше ни посумњао, да Скендербег неје Арбанасин. Ко је крив, да се такво погрешно мишљење о његовој народности увукло међу пређашње научнике, тешко је одредити. Истина неки наш писац*) баца кривицу због те погрешке на Барлеција,

*) Застава Српска за год. 1891., број 13.

контрола на чисто је, да смо ми у до- биги ако се оба ова одељења споје у једно.

Дакле пре свега ово питање нема везе са расипањем нити са расељавањем.

Веља Тодоровић. Како ја видим већина је одборника да се овај предлог прими, само се у неколико неки одвајају и траже конкурс. По томе сад треба само то питање решити: Хоћемо ли конкурсом или не. По мом мишљењу требало би одредити конкурс од врло кратког рока, па да сад одредимо комисију од 3—4 лица да приме оферте. Не јави ли се нико, онда нек остане овако као што је, до Митровадне.

Андра Одавић. Ја ћу да кажем неколико речи односно моје напомене да је требало предвидети. Ја видим да је потреба доиста наступила да се таква зграда набави а то је од времена од кад се Управа водовода сјединила са грађев. одељењем. Али опет кажем, зар се то није могао предвидети онда, кад је учињен предлог за директора. Зна се да треба толико инжињера толико других лица којих број износи око 50 људи па се могло знати, да се све то не може сместити у садањем локалу. Што се каже, да ће бити уштеде јер има у овој Радуловића кући и магацина, то нестоји. Ја видим, да ћемо насигурно платити више. Уштеду никакву не видим, ја би видео уштеду онда, кад би ми се казало: за овај стан толико, за магацин толико и т. д.

Друго г. председник каже, да ако узмемо овакву кућу која има два магацина, да ће мо уштедити зграду од 8 хиљ. динара. Господо. Ако и правимо зграду такву онда ће имати више локала, а не само у магацина и кад је потребна зграда од 8 хиљ дин. ја онда тврдим, да 2 магацина нису довољна.

Стеван Чајевић. Што сам ја ударио гласом на штедњу, ја сам то учинио с тога што знам да би се о Митрову и о Бурђевићу дану нашао јевтинији стан него сад. Али кад се већ мора локал одма узети онда боље је тражити га конкурсом него одредити два три човека да иду по улицама и траже локал. С обзиром дакле на све ја мислим да треба да тражимо потребан локал конкурсом.

али како се нама чини, то пребацавање Барлецију нема никакво места, јер, бар у нашем издању, он у својој књизи ни једном не зове Скендербега изреком — Арбанасином. Пре ће бити, чини нам се, да се та погрешка друкчије увукла. Т. ј писци се без сумње несу ни мало трудили, да се мало боље упознаду са Скендербеговом народности, него им се чинило да је са свим природна ствар, да је он Арбанасин, по што му је Арбанија била и место рођења и држава и разбојиште, на коме је стекао сву славу своју.

Али поменуте 1837. год. Фалмерајер устаде да опровргне то мишљење. Он доказиваше да је Скендербег морао бити српског порекла а доказом му беше словенско обличе имена чланова Кастријотове породице. Ну европски му историци спореше то тврђење за дуго и мишљење о народности Скендербеговој и даље остаде исто. Тек кад познати нам проф. Хоф продаје један нов докуменат за историју Арбаније и оно се моваде преокренути и Фалмерајерово се тврђење обистини. Докуменат тај, који се зове Historia della casa Musachia и који је писан год. 1510., печатао је на извештан начин најпре Хан у своме

Председник. Јесте ли дакле вољни да се обзнани у новинама да општина тражи околини и оваки локал у који би се могла одма уселити? (пристајемо) Да се понуђачи јаве до краја овог месеца? (пристајемо)

Мића Петровић. Али треба пре свега изабрати комисију која ће о овоме да реферире одбору...

Председник. Кад добијемо пријаве услед конкурса, можемо одредити комисију, али боље је изнети ствар пред одбор па нека он сам изабере.

Мата Јовановић. Са свим је умесно што тражи да се сад одма избере комисија јер она би имала да разгледа куће и да нам реверире која од њих најбоље одговара нашој потреби и нашим финансијама.

Док би се објавио конкурс проћиће 15 дана, док би се прегледали локали још 15 то би било 30 дана. А овако би се кад би одма комисију одредили свршило у једној седници после конкурса.

Председник. Добро. Кога желите? Директора, Мату Јовановића и Мићу Петровића.

А. Одавић. Ја мислим да треба да уђе у комисију и један левар ради оцене одговара ли понуђени локал санитарским условима (није потребно)

Председник. Да вам саопштим сад сво. Г. Живан Живановић члан државног Савета кога смо изабрали у комисију за руковање с прирезом од 28% за одкуп имања ван рејона, моли да га извинимо што не може да учествује у комисији јер је преоптерећен другим пословима тако да би био само на број али не би могао радити. (не прима се молба).

Сад имам да вам саопштим да је цена хлеба за ових следећих 15 дана јевтинија за једну пару према ономе рачуну који смо усвојили као меродаван за одређење цене хлеба.

Др. Марко Лeko. Требало би да се објави и цена жита те да грађани могу контролисати одређену цену леба и да знају којим се путем дошло до те цене.

Председник. Учиниће се тако.

„Друштво Даничић“ на Вел. Школи поднело је један акат у коме каже да је оно

„Путовање кроз Поречину Дрина и Вардара“ 1867. а за тим (1873.) и сам Хопф у својим „Chroniques gréco-romanes.“ Место пак то, које непобитно тврди, да је Скендербег доиста био Србин јесу речи *Костантина Мусакија*, сина деспота Мусакија: које гласе: „... perch'in guella (т. ј. Albania) era entrato Scanderbeg huomo valente e per natura Serviano.“*) Такав доказ сад већ неје могао никога више оставити у сумњи и од то доба Скендербега у научном свету несуде више сматрали за Арбанаса по за правог Србина.

Али, ако бисмо хтели још тачније одредити од кад се зна за праву народност Скендербегову, онда ћемо видети још нешто врло важно. Видећемо т. ј. то, да ни овај Хопф проналазак, у правом смислу те речи, неје био никакав проналазак, јер је исти докуменат не печатан још 1573. год. у Сансовиновој „Historia universale raccolta di Francesco Sansovino.“ истина мало друкчије (Percioche — era entrato Scanderbeg huomo valoroso della persona, il quale essendo per natura Servia-

спремиле бисту Даничићеву. Она је сливена у Крагујевцу и требала би да се намести где би општина хтела. Та је биста била намењена за гроб Даничићев али је испала много боље него што се мислило, то друштво моли да се она употреби у вароши а општина да на гробу направи једну камену пирамиду.

Ако сте вољни ја мислим да би ово могли да упутимо на оцену комисији која ради и на намештању Панчићеве статуе. Је сте ли вољни? (јесмо).

Сад молим чујте тражбине уверења од стране приватних лица и власти. (Секретар прочита).

Закључујем седницу.

(Седница је трајала од 7—9 часова.)

Држан 20. Јуна 1892. године.

Председник. Отварам седницу и молим вас да чујете протокол састанка. (Секретар прочита. Прима се).

Главна контрола поставила ми је једно питање. Изволте га чути. (Секретар прочита писмо: да одбор избере два лица која ће са рачуноиспитачем глав. контроле прегледати рачуне општинске.)

Молим вас да овластите суд да у споразуму с глав. контролом одреди лица. (Прима се.) То би био, ако се може, наш књиговођа и рачуноиспитач.

Сад изволте чути даље.

(Секретар чита акт управе вар. Београда: да је зграда за савамаљски крај склона паду и неуредна те да треба наћи другу).

Бона Ж. Нешић. Ја мислим да би најпре требало тражити извештај од управе каква и колика зграда треба.

Председник. Пристајете ли да се тако пише? (Пристајемо.)

Гавра Бркић. Напоменути управи да се садања квартовска зграда не сме више употребити ни за приватан стан, кад се због

по), али опет суштина беше иста.†) Тек такав докуменат јесте прави и небориви доказ у питању, које је народности био Скендербег, јер га је писао човек, који је био савременик а и рођак Скендербегов.**)

Али ми смо видели напред, где је постојбина Скендербегова, па како се од његова доба до данас говорна граница тамо неје ни мало променила, то излази, да прва његова постојбина неје била на словенској но арбанској земљи, јер се сад не само око села Сиње, но и свом левом обалом Дрина не говори никако друкчије него арбанашки. Отуда пак јасно је, да је Скендербегова породица — нека српска племићска породица, која је за владе српске поменутих земљама имала ту својих баштина.**)

†) В. Српску Заставу од год. 1891. број 13.

*) Што Сенџанин, прво у Ст. Србији а за тим и у Требевићу, хоће да докаже, да је Скендербег био доиста Србин за то што ми имамо неколико његових писама на српском језику, то нема никаква смисла. Ми ћемо доцније видети, како се у Макушевској збирци налазе и два његова писма на итал. језику, па ваља да не ћемо с тога рећи да је био Италијанац?

**) Хан. Путовање итд. 504.

склоности паду напушта. Кад не може бити за полицију не сме ни за грађане!

Председник. Изволте чути извештај о набавци железнице. (Секретар прочита).

Ово питање о одкупу железнице потребне за насипање баре, одавна стоји на дневном реду а хитно је. Или ћемо на тај начин да отпочнемо те радове на бари и на Сави и Дунаву који су означени као хитни, и важни или ћемо изабрати какав други пут. С тога ја ово стављам у расправу у начелу а у појединостима како ви будете наредили онако ће се и радити.

Мата Јовановић. Одбор је већ начелно решио, да њему, за предузеће које има да изврши у најближој будућности, а то је да насне бару, да превлачи замен и др. материјал за калдрму, кеј и т. д. потребно да има железницу. Само није решено и то је предмет расправе, хоће ли се железница узети од Милорада Карамарковића или од кога другог јер их има више који имају железнице.

Председник. Морам да изјавим да не сматрам да је питање о набавци железнице у начелу, него о набавци ове или друге. Јер, ми можемо набавити и нову и можемо и ову па то треба начелно утврдити.

Мића Петровић. Да ли би нам могао г. председник казати: шта је одговорено од стране оних фирми које је г. Одавић поменуо да имају железнице.

Председник. Писано им је по нису ништа одговорили.

Господо, после овог извешћа комисијског, добијен је и акт којим г. Милорад Карамарковић нуди цене. Даје све за 80000 д. али то је још у питању. Уступљене би било у Дубравици. Дикле ако би сте се ви сложили да се набави железница ова, онда би ми морали имати још нека даћа, морала би имати инвентар свега и процену свега материјала и машина које нам нуди на про-

Како сад налазимо прадеда Скендербегова Бранила у сведоштвама споменутог год. 1368., то бисмо могли узети да је породица Кастриотића добила те земље још за Душанове владе. Али да је она била и огранак које, онда врло знатне породице, о томе се, бар за сад, не може ништа поуздано рећи.†)

Изнесавши овако доказе да је Скендербег српскога порекла, нама одмах бива јасно и оно, што Барлењије вели, да је т. ј. он имао великог утецаја на становнике Горње Дибре, који српски говоре. С друге пак стране, то би нам могло много отежати одговор на питање: откуда опет да он — Србин има толико утецаја и на арбанасе, који су се у опште одликовали великом поносношћу према туђинцима? Али, ако са обазром на оно, што смо напред казали, и на то ћемо лако одговорити.

†) Што наш Теодосије у својој „Повести“ назива Скендербега са свим отворено „Черноевичем“, и што Мијатовић у свом Деспоту Вурђу (стр. 25.) налази — само не знамо по чему — да има места мишљењу „да је Скендербег заиста Мрњавчевић, и то још унук краља Вукашина“, то несуде ни најмање такве ствари, које би могле оповрћи наше мишљење, бар не после онаких генеалогских таблица Хопфових.

дају. Ако се с тим слажете, онда би смо могли изаслати г. директора Селесковића да оде у Пожаревац и да то изврши.

Мића Петровић. Ја не могу да разумем да један фабрикант нема толико пажње те да одговори.

Гавра Бркић. Ја увиђам потребу у наставци железнице али не бих био за то да се узме она крпџија из Пожаревца, коју сам ја, често идући тамо, виђао. Ја бих предложио да објавимо конкурс и означимо шта хоћемо па ћемо добити шта хоћемо и јевтиније.

Председник. На основу решења овог истог одбора, ја сам изабрану одбором комисију, упутио те је отишла да види понуђену Кара Марковићеву железницу и она је поднела сад прочитани извештај, Чули сте да је железница употребљива а ево да вам прочитам тај део понова. (Чита.)

Веља Тодоровић. Ја мислим да би најбоље било да се објави конкурс у коме би се казало да општина тражи железницу половну и да сваки који је има и хоће да прода, тај нек се обрати са тачним означањем појединих делова и цена њихових. Тако би смо вероватно конкуренцијом добили јевтиније цене. Овај понуђач би нам можда оставио као последњу цену 60000 дина, а други би дао за 40000 па што не бисмо узели оно што је јевтиније ако је исто.

Ник. Р. Поповић. Одбор је решио у начелу да општина набави једну употребљиву железницу за насипање баре и дунавског краја, и за друге послове, и о томе нема спора јер се и данас мисли да нам је железница потребна и да нарочито треба да будемо што пре готови с насипањем и уређењем житне пијаце

Да би нам посао био добар и јевтин, морамо имати железницу а не кола. Мислим да нема оправдања очекивати конкур-

Ми знамо да се стриц Скендербегов, Константин, беше оженио Јеленом, синовцем Карла Топије, једнога од најзнатнијих кнезова арбанских. Арбанаси су дакле на Скендербега гледали као на рођака последње наследнице старе арбанске лозе Топија, а никако као на дошљака или туђинца. На исти начин може се објаснити и онај тако одушевљен дочек његов по повратку му из таоштва а и женидба његова с кћери најславнијег члана брђанске лозе Топија — Аријаниа Комнена Големог.†)

сом нешто боље тим пре што је ова стручна комисија ишла и прегледала све па нам у извештају каже који су делова употребљиви а који нису. Кад такав извештај стоји пред нама и кад комисија каже да ће продавац означити засебне цене — што је он и учинио — овде сад може бити питање о томе: да ли ће се примити извештај или не. После долази друго питање: Вреди ли материјал и све 80000 дина, колико нам тражи понуђач. Да би се то оценило, лепо је председник напоменуо да треба да ово предамо у оцену машинском инжињеру Селесковићу те да он заједно са овом комисијом види: да ли ствар одговара цени и ако не одговара, колико комисија мисли да вреди да се плати. Ако би се могла комисија да споразуме о цени и с продавцем, онда би се имала ствар изнети одбору да је и он прими. Ако би смо пак конкурс отворили, онда би се ствар одложила на дуже времена и ко зна би ли било успеха јер се — како рече председник — неко од ималаца железница није одазвао одговором на његово питање.

Ово стављање посла у дужност комисији и г. Селесковићу, било би, чини ми се најбоље и најпре би смо постигли оно што хоћемо.

Ђока Ж. Нешић. И ја сам чуо да комисија у извештају каже да има материјала и употребљивог и неупотребљивог. Комисија је тражила појединачне цене стварима а понуђач нуди све ђутуре за 80000 дина. Ја мислим господо, да овде треба да усвојимо предлог председников да оде у Пожаревац г. Селесковић и направи инвентар па да нам реферире како о употребљивости тако и о цени железнице па оно што ваља и није скупо, да одкупимо а што не ваља да не узимамо.

Мата Јовановић. Господо, кад би смо ми набављали нову железницу, онда, на сваки начин, то не би требало да буде без конкурса. Али ми смо решили да узмемо половну железницу за то што је употребљива и што мислимо да ће је предузимач дати јевтино — испод половине вредности. Пре 7—8 година била је та иста железница у Београду али је ми нисмо купили, ма да нам је нуђена. Што нисмо онда учинили, учинимо сад.

Што се тиче оцене железнице, комисија лепо каже да је понуђач требао да инвентира и процени све. Кад то није учинио, нека сад учини, али никако да не чинимо то што се предлаже, да ми одређујемо људе који ће то вршити. Ми смо за 2 дана и отишли и прегледали железницу и вратили се. Кад би ми прегледали парче по парче, нама би требало 18 километара обићи пешке и с једне и с друге стране прегледати сваку везу. За то би требало времена кога комисија није имала. Шине смо прегледали и уверили смо се да има старијих, које су купљене од Сореја али велика већина сунове које је купио Карамарковић. Шине су боље јер имају 12 и по кил. по курентном метру тежине, а има шина које су и 7—8

кил. по метру. Комисија је и казала да има шина употребљивих, које ће по казивању Кара-Мзрковића, изнети око 15—16 километра. А има и искривљених које би се могле за наставке употребити Осовина има употребљених и неупотребљених. Сандуци су махом искварене употребом а има неколико који би се могли употребити за пренос материјала. Машине су описане у књизи „Рад општинне београдске од пре неколико година њих је прегледао машински инжињер г. Влада Марковић и поднео извештај. Г. Кара-Марковић се служио њима и мењао неке делове, али машине су још добре. ми смо једну пробали и на два километра је пуштали у рад, јер даље није било прагова, и она је добра а на оној другој нисмо чинили пробе но видели смо да су деца повадила неке шрафове. Пробе ладном водом нису чињене, јер пумпа није била удесна за то. Ја налазим да би требало позвати понуђача да он састави инвентар од свега што нуди на продају и да означи колико чега има и у коме стању и шта га цени. Кад то добијемо, ми ћемо онда ценити, јер зна се шта кошта тона шина овога калибра, пошто је што друго. То је курентна роба којој се лако може ухватити рачун. И ако се пак поједина, тачна и укупна цена допадне, онда ће мо ступити у погодбу иначе не. Ја бих дакле био мишљења да он пошље списак — инвентар — ствари и ово што сам рекао, па тек онда да радимо даље. Онда би смо могли послати и Селесковића с једном пунпом и манометром да опроба казан.

Г. Бркић рече да су ове машине крпџије. То нестоји. Машине су добре за наш посао и на сваки начин ревитирале би се према куповној цени боље од нових.

Мића Петровић. Ја се слажем у свему с мишљењем г. Матиним за шине и остало ер видим да су употребљиве и даље би се поправити јевтино, а за машине нисам јер оне су већ скупе те ако би се морале да поправљају онда би ми обрали бостан. А види се да и сама комисија не мисли да су добре него вели да би се могле употребити.

Милан Капетановић Г. Мића каже да су машине старе. Јесте, те су машине радиле овде на насипању баре и у Пожаревцу док није свршена зграда начелства. Али нису покварене. Они који су радили на грађењу железнице од Пожаревца до Дубровице, мислили су да их употребе. Но како је њихова замисао неостварена, сопственик железнице нуди је нама као употребљиву, а не као крпџију како мисли г. Бркић. Машина није нова, али је употребљива, њу је опробао наш члан комисије, инжињер г. Милан Петровић. У осталом за овакве послове никад се и не узимају нове машине.

Раденко Драговић. Ја се слажем с предлогом г. Матиним јер мислим да ће општина добро учинити ако насипање што пре предузме.

†) Упореди Хан, Путовање итд. стр. 507.

Др. Павле Поповић. Ја држим, господо, да смо се ми удалили од предмета дискутујући извештај комисије у том правцу: да ли су машине употребљиве или неупотребљиве. За то смо ми имали и стручније и надлежније људе и они су казали своје. Питање може бити о извештају у целини с оним додатком што га је г. Мата назначио: да се позове понуђач да сортира инвентар по употребљивом и неупотребљивом материјалу и цену означи те ако нам се свиди да сврхимо погодбу.

Веља Тодоровић. У малопрешњем моме говору ја сам предложио објаву конкурса како би се чуле и друге цене и при томе и сад остојем јер верујем да ће се можда наћи неко који ће бити јефтинији. Тек ако се тим путем не користимо, можемо усвојити мишљење г. Матино о инвентури те да знамо шта купујемо а противан сам овоме пазару на ђутуре.

Мата Јовановић. Ја мислим да је незадана ствар конкурс с тога што у њему треба прецизно одредити шта се тражи а ми не можемо то учинити кад нисмо вољни да купимо нову железницу. Могли би само казати: треба нам толико и толико километара употребљиве шине и машине па ко понуди боље и јефтиније с оним и да се погодимо. Али ево вид'те из одговора председничког да он није ни одговора удостојен од стране оних фирма којима је писао према тврђењу г. Одавића: да имају железницу на продају! Значи: да би са конкурсом насели и да би онда могли и од овога понуђача да будемо уцењивани.

(Свршиће се)

СПИСАК

ГРАЂАНА ВАРОШИ БЕОГРАДА

КОЈИ СУ ПЛАТИЛИ ПОРЕЗУ

ЗА I. ПОЛГОЂЕ ИЛИ ЦЕЛУ 1892. ГОД.

(Продужење)

491. Благоје Јовановић мајор у пензији
492. Веља Бакић служ. у пошти
493. Витомир Ставојевић писар мин. фив.
494. Владимир С. Миланковић практ. глав. контроле.
495. Владимир Манојловић практик. главне контроле.
496. Вучко Михајловић служитељ главне контроле.
497. Владимир Ненадић чиновник главне контроле.
498. Васа М. Симић. писар судски
499. Васа Левицки контр. општ.
500. Васа Липавин ватрогас.
501. Васа Рајковић
502. Велимир Зечевић позорник
503. Ванђела Тома дуваница
504. Вујидица Авђелковић позорник
505. Владимир Петровић пис. општ.
506. Вељко Спасић зидар
507. Војан Ђорђевић бозација
508. Војислав Бакић управ. уч. школе
509. Владимир Дрвдарић тр. кадфа
510. Васа Дучић бив. бакалн
511. Велимир Стакојевић писар
512. Василије Јовић ноћни стражар

513. Вуде Лсковић раденик фабрике дувана
514. Вељко Пауновић пожарник
515. Васа Поповић шпеди.
516. Владислав Чортановић трг
517. Вилхелм Лихтемберг част. књиж. библијск. друштва
518. Васа Николић тргов.
519. Вучко Гојковић столар
520. Владимир Јевтић служитељ општ.
521. Вићентије Марковић служитељ. у општ.
522. Велимир Јовановић писмоноша
523. Васа Андрић служ. мин. унут. дела
524. Велислав Ашковић практ. мин. унут. дела
525. Васа Митић писар мин. унут. дела
526. Владислав Костовић
527. Вељко С. Николић тргов.
528. Васа Радојковић тргов.
529. Владимир Јакшић пензионар
530. Велимир Аксентијевић пожарник
531. Влада Ђурчић страж. фабрике дувана
532. Вукадин Павлићевић општ. кочиј.
533. Величко Стојановић чувар каз. завода
534. Васиљко Бошковић, лебар
535. Вукомир Ковачевић ватрогасац
536. Вукоман Стаменић ноћни стражар
537. Владимир Ристић ноћни стражар
538. Василије Филиповић ноћни стражар
539. Владимир Нешковић ноћни стражар
540. Велимир Миланковић капетан у пензији
541. Вељко Петровић рачуновођ у пензији
542. Владимир Деловић економ
543. Васа Стојковић помоћник у пензији
544. Васа Николић поштар у пензији
545. Васа Д. Мадаревић касационац у пензији.
546. Вилем Капнер пендент у пензији
547. Вуде С. Миљковић практикант
548. Владимир Васић ср. нач. у пензији
549. Владимир Мадаревић телеграфиста у пензији
550. Владимир Кораћ поручик у пензији
551. Васа Ј. Божић практикант
552. Витор Ђурић ср. начелник
553. Владимир Стојановић благајник
554. Владимир Савић благајник
555. Вучко Д. Стојановић рачуноспитач
556. Вучко С. Богдановић чиновник
557. Вукашин Ј. Петровић пред. пореске управе у пензији
558. Владимир К. Јовановић секретар
559. Вучко Вељковић помоћник у пензији
560. Вук Стајковић писар мин. финансије
561. Гавра Ј. Којен писар општински
562. Гаја Самић служ. град. команде
563. Глиша Ђукић практ. министарства унутрашњих дела
564. Гавра Дангубић трг.
565. Гавра Маринковић чувар
566. Грујица Ивановић пензионер
567. Гаврило А. Јовановић управник у пензији
568. Глиша Ђорђевић управник у пензији
569. Гаврило Поповић луковник у пензији
570. Гвозден С. Палтић позорник
571. Гаврило Павтелић пис. општ.
572. Глиша Живковић служ. општ.
573. Гавра Тешић магацинар војне одеће
574. Гроздан Стојановић лебар
575. Глигорије Матић обућар
576. Глигорије Поповић секретар
577. Гавра Машин књиж. тргов.
578. Густав Хабер механичар
579. Димитрије Пешић ноћни стражар
580. Димитрије Димитријевић штампар
581. Димитрије Андрејевић учитељ пртања
582. Душан Лазаревић чувар
583. Димитрије Коцаћ
584. Добросав А. Јовановић телегр
585. Димитрије Влајић дијурнист војне одеће
586. Димитрије Наумовић кафеџија
587. Димитрије Н. Качаник трг. помоћник
588. Драгић Срећковић чувар
589. Драгутин Петровић судија у апелацији
590. Драгутин Васић трг. помоћник
591. Димитрије Гавриловић секретар
592. Драгутин Гођевац адвокат
593. Дамњан Марковић трг. кадфа
594. Деспот Стевановић служитељ војне одеће
595. Димитрије Бешић ноћни стражар
596. Драгутин Миљковић ноћни стражар
597. Димитрије Вељковић ноћни стражар

598. Драгомир Јовановић ноћни стражар
599. Драгутин Марић надзорник фабрике монопола дувана
600. Драгутин Николић служитељ министарства унутрашњих дела
601. Димитрије Петровић практ. минист. унутрашњих дела
602. Душан Јовановић бакал
603. Давид Ј. Којен мењач
604. Драгољуб М Јовановић практ. варошког суда
605. Драгољуб Чортановић кадфа
606. Драг. Топлица учитељ
607. Дамњан Грујић надзорник фабрике дувана.
608. Душан Димитријевић чл. апелације
609. Добросав Атанацковић коман. чувара
610. Драгутин Букановић помоћник трг.
611. Димитрије Шандоровић поштар
612. Драгутин Петровић кадфа трг.
613. Драгутин Настић трговац
614. Димитрије Динић приватније
615. Димитрије Вучковић и Милован Живковић бакалн
616. Димитрије Аризовић радник у монополу дувана
617. Драгутин Бајић практ. мин. унут. дела
618. Драгутин Лукић служ. мин. унут. дела
619. Драгутин Марковић практ. мин. унутр. дела.
620. Драг. О. Михајловић практ. мин. унут. дела
621. Димитрије Чавић сл. војне одеће
622. Димитрије Вељковић бакалн
623. Драгутин Д. Цветковић емси. „Одјека“
624. Димитрије Миловановић б. бакал
625. Душан Милићевић каф.
626. Димитрије Стаменковић трговац
627. Димитрије Ставимировић крижач фабрике дувана.
628. Димитрије Кулић Кулић крижач фабрике дувана
629. Давид Стибарски крижач фабрике дувана
630. Данило У. Романовић дуванич.
631. Драгољуб Костић крижач фаб. дувана
632. Драгутин Ађић криж. фаб. дувана
633. Димитрије Константиновић колар ветеринарске школе
634. Димитрије Кладис б. бакал.
635. Димитрије Ђорђевић пензионар
636. Димитрије Максимовић ноћни стражар
637. Добривоје Томић практикант
638. Димитрије Р. Христић писар мин; фив.
639. Драгутин М. Јовановић секретар
640. Димитрије Атанацковић нач. у пензији
641. Дамњан Станишић рачуноспитач у пензији
642. Димитрије Момировић чинов. у пензији
643. Драгутин М. Ђурић статистичар
644. Драгутин Д. Величкић књиговођа
645. Димитрије Миланковић луковник у пензији
646. Драгољуб Угричић инж. у пензији
647. Димитрије М. Ђорђевић благ. у пензији
648. Димитрије Миндеровић архивар у пензији
649. Димитрије К. Пешика рачуноспитач у пензији
650. Драгутин Ј. Живадиновић руковођ
651. Димитрије Петровић секр. мин. финан.
652. Димитрије Леко чин. мин. грађевине
653. Димитрије Маринковић саветник у пензији
654. Данило Стефановић нач. ср. у пензији
655. Димитрије Ђорђевић рачуноспитач у пензији
656. Драгољуб Марковић луков. у пензији
657. Драгомир Рајовић посланик у пензији
658. Драгутин Ракић практ. гл. контроле
659. Драгољуб М. Љотић чинов. глав. контроле
660. Драгутин К. Петровић чин. главне контроле
661. Душан Стојичевић професор
662. Димитрије Стефановић рачуноспитач главне контроле
663. Дума Ђ. Деда кафеџија

- 664. Јаков Крстић кројач
- 665. Јевта Д. Пандуровић писар
- 666. Јован Поповић ноћни стражар
- 667. Јован Д. Јовановић писар министарства просвете
- 668. Јосиф С. Леви трговац
- 669. Јован Селесковић настојник
- 670. Јован Баџап ноћни стражар
- 671. Јован Марковић ноћни стражар
- 672. Јеленције Марковић ноћни стражар
- 673. Јашиније Кнежевић ноћни стражар
- 674. Јован Фојлда, кројач
- 675. Јован Ержен радник ф. мон. дувана
- 676. Јован Смедеревац пивњер
- 677. Јован Силви поштар
- 678. Јован Вујић ковач ветер. школе
- 679. Јован Радојичић ковач ветер. школе
- 680. Јован Дамјановић ковач ветер. школе
- 681. Јован С. Миловановић дрвар
- 682. Јован Милановић слуга
- 683. Јосиф Осепки и дивчар
- 684. Јован Церовић пожарник
- 685. Борђе Радовић чл. конзист. у пензији
- 686. Борђе Стојадиновић стаклорез
- 687. Борђе С. Борђевић предавач
- 688. Борђе Чупић б. дуванац
- 689. Борђе Поповић пожарник
- 690. Борђе Петровић општ. кочијаш
- 691. Бура Станојевић деловођ Спасоја Стефановића
- 692. Борђе Обрадовић тргов.
- 693. Борђе Вучетић. словослагач
- 694. Борђе Тодоровић поворник
- 695. Борђе Анастасјевић бакалџи
- 696. Борђе Луковић радник фабрике дувана
- 697. Борђе Липшанин ватрогасац
- 698. Борђе Тадић мерач за општ. кантара
- 699. Борђе Стојановић радник у фабрици дувана
- 700. Борђе Арсић, служ. у окружном суду
- 701. Борђе Беер књиговођа кр. завода
- 702. Борђе Јовановић фељерџија
- 703. Борђе Букић зван. општински
- 704. Борђе Коларевић ноћни стражар
- 705. Бура Јагић писмоноша
- 706. Борђе Рисијевић ноћни стражар
- 707. Борђе Рајић, фамулуз
- 708. Борђе Вајферт индустр.
- 709. Борђе Јовановић ноћни стражар
- 710. Бока Тодоровић ноћни стражар
- 711. Борђе Шајивовић помоћник лекарски
- 712. Борђе Д. Ценић саветник у пензији
- 713. Борђе Клинковски лекар
- 714. Борђе Р. Пантелић министар у пензији
- 715. Борђе Марковић помоћник у пензији
- 716. Борђе Јовановић сулџија у пензији
- 717. Борђе Исидоровић рачуноиспитач у пензији
- 718. Борђе А. Борђевић окружни начелник у пензији
- 719. Борђе Жужовић мајор у пензији
- 720. Борђе Бранковић срески начелник у пензији
- 721. Бура Хорватовић ђенерал у пензији
- 722. Борђе Радић професор у пензији
- 723. Борђе Петровић касац. у пензији
- 724. Борђе Стефановић апелационац у пензији
- 725. Борђе Ј. Цветковић судија у пензији
- 726. Бура Обрла
- 727. Берман Јовановић приправник војне одеће
- 728. Борђе Тошић столар
- 729. Бура Милијашевић директор
- 730. Борђе Роклић професор
- 731. Бура Поповић чувар
- 732. Бура Свботић пензионер
- 733. Борђе Поповић бивши конч.
- 734. Борђе Мигровић служитељ општински
- 735. Борђе Д. Бернџић служитељ главне контроле
- 736. Буван Богосављевић служитељ главне контроле

- 737. Борђе Антић капетан у пензији
- 738. Борђе Ђ. Благојевић апелац. у пензији
- 739. Бока Берман чиновник главне контроле
- 740. Бока Радовановић члан главне контроле
- 741. Бока А. Ненадовић начелник
- 742. Борђе Дмитријевић касац. трговачки
- 743. Борђе Гинић судија апелације
- 744. Бура Вуковић касац. и
- 745. Бока Стевановић крижач фабрике дувана
- 746. Борђе Деспотовић телеграфиста
- 747. Коста Петровић пиљар
- 748. Коста Стаменковић писар у пензији
- 749. Коста Анастасјевић чиновник
- 750. Коста В. Недељковић бивши магација
- 751. Коста Браљинац секретар у пензији
- 752. Коста Алексић поштар у пензији
- 753. Коста Новаковић олагајник у пензији
- 754. Коста Х. Врзак секретар у пензији
- 755. Коста Ивковић апелац. у пензији
- 756. Коста Селаковић контролор у пензији
- 757. Казимир Гонзоровски лекар
- 758. Крста Поповић бивши терзија
- 759. Коста А. Шуменковић механиџија
- 760. Карло Шнајдер служитељ у двору
- 761. Коста Ђорђевић зидар
- 762. Коста Лазаревић
- 763. Коста Сарић секретар
- 764. Кузман Т. Кузмановић интендант у пензији
- 765. Крста Петровић управник у пензији
- 766. Коста Црногорац професор у пензији
- 767. Коста Ђорђевић чиновник главне контроле
- 768. Коста Стефановић начелник
- 769. Коста Савић практикант
- 770. Коста Величковић ноћни стражар
- 771. Коста Сарајевчић чиновник министарства
- 772. Коста Здравковић писмоноша
- 773. Коста В. Михајловић кафеџија
- 774. Коста Н. Мандрико кафеџија
- 775. Коста Топал-Петковић стражар фабрике дувана
- 776. Коста Буковала прак. кант
- 777. Коста Николић и Милорад Николић трговци
- 778. Коста Бугарски стражар
- 779. Коста Д. Лазаревић служитељ војне одеће
- 780. Крста Јовановић служитељ
- 781. Крста Марковић крижач фабрике дувана
- 782. Коста Вугарски сметлар фабрике дувана
- 783. Коста Јовановић колар ветеринарске школе
- 784. Коста Марковић колар ветеринарске школе
- 785. Коста Милутиновић сатлар у ветеринарској школи
- 786. Коста Човић колар ветеринар. школе
- 787. Коста Антић чиновник
- 788. Коста Петровић судија касационог суда у пензији
- 789. Крста Савић крижач фабрике дувана.

(наставиће се)

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

- I.
- а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . . . 3 д.
  - б) За свирање са певањем вештака од 1 концерта . . . . . 5 д.
  - в) За свирање женског (оркестра) Дамен-Каселе . . . . . 20 д.
- II.
- а) За игрању у локал. I-ог реда . . . . . 15 д.
  - б) За игрању у локал. II-ог реда . . . . . 10 д.
  - в) За игрању у локал. III-ег реда . . . . . 5 д.
- III.
- а) За панораму на дан . . . . . 5—10 д.
  - б) За разне преставе и показивање вештина, дневно . . . . . 10—50 д.
  - в) За менаџерије и музеуме . . . . . 5—15 д.
  - г) Циркус од представе . . . . . 10—20 д.
  - д) За забаве „Тинга-Танга“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера . . . . . 50 д.
- IV.
- За друге врсте забаве које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.
- V.
- За воду на савској пумпи.
- а) Буре од 3 акова . . . . . 0.5 дан
  - б) Буре од 6 акова . . . . . 0.10 „
  - в) Буре од 9 акова . . . . . 0.15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

- I. ДИМНИЧАРСТВО :
- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.20 д.
  - б) За неуздан шпархерд . . . . . 0.20 д.
  - в) За уздан . . . . . 0.40 д.
  - г) За велики уздан шпархерд у гостионици . . . . . 0.50 д.
  - д) За чишћење димњака од два спрата . . . . . 0.20 д.
  - ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0.10 д.
  - е) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0.10 д.
  - ж) за чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пећима . . . . . 0.20 д.
  - з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.70 д.
- II. ИЗВОЖЕЊЕ БУБРЕТА :
- а) За собу и кујну или мањи дућан са собом . . . . . 0.20 д.
  - б) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом . . . . . 0.6 д.
  - в) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале . . . . . 1 д.
- III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА :
- а) Од кубног метра . . . . . 12— д.
  - б) Од акова . . . . . 0.50 д.
- IV. ПСЕТАРИНА :
- а) Марка за пашче за годину дана . . . . . 3 д.
  - б) Обнављање изгубљене марке стаје . . . . . 1 д.
- V. ГРОВАРИНА :
- а) Гроб за децу . . . . . 7 д.
  - б) Гроб за одрасле . . . . . 12 д.
  - в) Мала гробница . . . . . 555.52 д.
  - г) Велика гробница III реда . . . . . 998.39 д.
  - д) Велика гробница II реда . . . . . 1099.32 д.
  - е) Велика гробница I реда . . . . . 1687.57 д.
- VI. МРТВАЧКА КОЛА
- а) Мртвачка кола стара са 2 коња . . . . . 12.90 д.
  - б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 14.90 д.
  - в) Мртвачка кола нова са 2 коња . . . . . 36.90 д.
  - г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . . . 72.90 д.